

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

27.

KURYER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 2-го Апрѣля. — 1848 — Wilno. PIĄTEK, 2-go Kwietnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 27-го Марта.

Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: по случаю кончины Его Королевскаго Высочества, Принца Александра Нидерландскаго, наложить при Высочайшемъ Дворѣ трауръ, на десять дней, съ обыкновеннымъ раздѣленіемъ, начавъ оный съ 16-го числа сего Марта.

Въ *Journal de St. Petersburg* напечатана статья слѣдующаго содержания:

Мы на дняхъ сообщили Высочайшій Манифестъ, изданный по случаю смутъ, волнующихъ нынѣ Западную Европу. Великій вѣроподданный Царя конечно понялъ значеніе сего Манифеста. Это возгласъ вѣры, возгласъ отечества, намъ сродный, языкъ, которымъ Русскіе Цари во дни испытанія обыкновенно изымаютъ къ своему народу. Но за границею, какъ дѣйствію, такъ и объявленія нашего правительства часто перетолковываются совершенно въ превратномъ смыслѣ, и потому мы считаемъ не излишнимъ войти въ нѣкоторыя объясненія, дабы предупредить тѣ ложныя заключенія, которыя иностранцы издумали бы вывести изъ означеннаго Манифеста.

Весьма заблуждались бы тѣ, которые полагаютъ бы, что въ этомъ Манифестѣ заключается что-либо, могущее возбудить опасенія касательно нарушенія мира. Ничего подобнаго нѣтъ въ помыслахъ нашего Правительства. Но, при непріязненныхъ чувствахъ, явно возбуждаемыхъ противъ насъ за границею, ничего не могло быть естественнѣе воззванія Царя къ Русскимъ сердцамъ. Въ самомъ дѣлѣ, не токмо во Франціи, гдѣ даже власти принимаютъ участіе въ замыслахъ Польскихъ выходцевъ, но въ Венгріи, въ Пруссіи и въ Германіи вездѣ раздавались враждебныя противъ Россіи клики. Эти клики повторяемы были въ публичныхъ совѣщаніяхъ разныхъ сословій, въ представительныхъ собраніяхъ, даже въ полуоффиціальныхъ газетахъ. Правительствамъ, кои низвергнуты или преобразованы были мятежемъ, ставили въ вину, что они находились въ дружественныхъ сношеніяхъ съ нашимъ Дворомъ. Лишь только узнали о событіяхъ, имѣвшихъ послѣдствіемъ провозглашеніе республики во Франціи, намъ тотчасъ стали припи-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 27-go Marca.

Imperatorska Mość Najwyżej rozkazać raczył: z powodu zgonu Jego Kr. Wysokości, Xięcia Alexandra Niderlandzkiego, przywdziać u Najwyższego Dworu żałobę na dni dziesięć, ze zwykłemi podziałami, poczynając od dnia 16-go Marca.

Journal de St. Pétersbourg zawiera artykuł następującej treści:

„W tych dniach ogłosiliśmy Najwyższy Manifest, wydany z powodu obecnych zaburzeń w Europie Zachodniej. Każdy wierny poddany pojął bezwątpienia znaczenie tego Manifestu. Jest to głos wiary, głos ojczyzny, rodzimy nasz język, którym Russcy Carowie w dniach próby przemawiają zwykle do swojego ludu. Ale za granicą, jak czynności, tak i odezwy naszego Rządu, tłumaczone są często w całkiem przewrotnym rozumieniu, i przeto uznajemy za potrzebę wejść w niektóre objaśnienia, aby zapobiedz wszelkim mylnym wnioskom, jakieby cudzoziemcy umyślili wyprowadzać z pomienionego Manifestu.

Wielebny się mylili ci, którzyby rozumieli, iż w Manifestie tym zawiera się cokolwiek, mogącego wznieść obawę o naruszenie pokoju. Nic podobnego nie ma w zamiarach naszego Rządu. Ale w obec nieprzyjaznych uczuć, jawnie przeciwko nam pobudzanych za granicą, nie mogło być naturalniejszego, jak odwołanie się Cesarza do serc Russkich. Jakoż w rzeczy samej, nie tylko we Francyi, gdzie same władze biorą udział w zamysłach Polskich wychodźców, ale w Węgrzech, w Prussii i w Niemczech, wszędzie dawały się słyszeć nieprzyjazne przeciw Rossyi odgłosy. Odgłosy te powtarzane były na publicznych obradach różnych stanów, w reprezentacyjnych zgromadzeniach, i nawet w półurzędowych gazetach. Rządowi, które zostały obalone lub przekształcone przez bunt, poczytywano za winę, iż były w przyjacielskich stosunkach z Dworem naszym. Skoro się dowiedziano o wypadkach, z których wynikło ogłoszenie Rzeczypospolitej we Francyi, zaczęto nam natychmiast przypisywać wojenne zamiary. Głośno odrzucano przymierze z Rossją, podczas gdy nawet jeszcze nie mogło być wiadomo,

сывать воинственные замыслы. Громогласно отвергли союз с Россією, тогда когда не могли даже знать, намѣрены ли мы проливать кровь свою за чужды намъ распри. Россію старались представлять какимъ-то страшлищемъ. Тогда какъ мы ни кому не думали грозить, стали угрожать намъ самимъ, какъ бы желая тѣмъ предупредить всякое со стороны нашей вмѣшательство.

Мы только можемъ удивляться подобнымъ изъясненіямъ; ибо мы не помнимъ, чтобъ въ нашъ вѣкъ Россія когда-либо нарушила права Германіи, или въ чемъ-либо посягнула на ея независимость. Достопамятныя событія 1812 года свидѣтельствуютъ о томъ, съ чьей стороны предпринято было непріязненное нападеніе; исторія указываетъ въ пользу ли или во вредъ Германскимъ народамъ послужило участіе, тогда принятое нами въ ихъ дѣлахъ.

Пусть же успокоятся умы, напрасно встревоженные. Ни въ Германіи, ни во Франціи Россія не намѣрена вмѣшиваться въ правительственныя преобразованія, которыя уже совершились, или же могли бы еще послѣдовать. Россія не помышляетъ о нападеніи: она желаетъ мира, нужнаго ей, чтобъ спокойно заниматься постепеннымъ развитіемъ внутренняго своего благосостоянія.

Пусть народы Запада ищутъ въ революціяхъ того мнимаго благополучія, за которымъ они гонятся. Пусть каждый изъ этихъ народовъ по своему произволу избираетъ тотъ образъ правленія, который признаетъ наиболее себя свойственнымъ. Россія, спокойно взирая на таковыя попытки, не приметъ въ нихъ участія, не будетъ противиться онымъ; она не позабудетъ участи сихъ народовъ даже и въ томъ случаѣ, если бы и дѣйствительно изъ пѣдръ безначалія и безпорядковъ возникла наконецъ для нихъ лучшая будущность.

Что касается до Россіи, то она спокойно ожидаетъ дальнѣйшаго развитія общественнаго своего быта какъ отъ времени, такъ и отъ мудрой заботливости своихъ Царей.

Всякое общественное устройство, всевозможныя, даже самыя усовершенствованныя формы правленія имѣютъ свои недостатки. Зная это, Россія почитаетъ первымъ для себя благомъ неизбѣжность сущаго въ оной законнаго порядка. Такъ какъ безъ этого не можетъ существовать ни политическаго могущества въ государствѣ, ни кредита, ни торговли, ни промышленности, ни народнаго богатства внутри онаго; то Россія не попуститъ, чтобъ поколебали благонадежныя и прочныя ея установленія, столь для нея драгоценныя. Она не потерпитъ, чтобъ чужеземные возмутители раздували въ предѣлахъ ея пламя мятежа; чтобъ подъ предлогомъ возстановленія исчезнувшихъ народностей, покусились бы отторгнуть какую-либо изъ частей, составляющихъ въ совокупности своей цѣлость и единство Имперіи.

Если же, наконецъ, изъ хаоса всѣхъ политическихъ переворотовъ, всѣхъ возбужденныхъ вопросовъ о взаимныхъ правахъ, всѣхъ противоположныхъ стремленій суждено возникнуть войнѣ, то Россія въ свое время разсмотритъ, соответственно ли или нѣтъ ея выгодамъ, вмѣшаться и до какой именно степени, въ распри между тѣмъ и тѣмъ государствомъ, тѣмъ и тѣмъ народомъ.

Но она не упуститъ изъ виду того распредѣленія границъ между государствами, тѣхъ взаимныхъ правъ владѣнія, кои освящены ея ручательствомъ, и рѣшительно не потерпитъ, чтобы, въ случаѣ измѣненія политическаго равновѣсія и инаго какого-либо распредѣленія областей, подобное измѣненіе обратилось бы къ ущербу Имперіи.

Дотолъ она будетъ соблюдать строгій нейтралитетъ. Не предпринимая ни какихъ непріязненныхъ дѣйствій, она будетъ бдительнымъ окомъ слѣдить за ходомъ событій. Однимъ словомъ: Россія не станетъ нападать ни на кого, если только на насъ самихъ нападать не будутъ; она строго воздержится отъ всякаго посягательства на независимость и неприкосновенность сосѣдственныхъ областей, если и сосѣдственныя области съ своей стороны не посягнутъ на собственную ея неприкосновенность и независимость.

zali zechcemy przelewać krew naszą za obce nam spory? Usiłowano wystawić Rosyją jako jaki postrach. Podczas gdyśmy nikomu nie myśleli grozić, zaczęto zagrażać nam samym, jak gdyby chcąc przez to zapobiedz wszelkiemu wdaniu się z strony naszej.

My dziwić się tylko możemy podobnym manifestacyon; nie pamiętamy albowiem, ażeby w naszym wieku Rosyja naruszyła kiedykolwiek prawa Niemiec, lub targnęła się w czémkolwiek na ich niepodległość. Pamiętne wypadki 1812 roku, świadczą, z czyjjej strony przedsięwzięta była nieprzyjacielska napaść; dzieje wskazują, na korzyść-li czy na szkodę ludów Niemieckich posłużyło naówczas wdanie się nasze w ich sprawę.

Niech się więc uspokoją, napróżno strwożone umysły. Ani w Niemczech, ani we Francyi, Rosyja nie ma zamiaru wdawać się w rządowe przemiany, jakie już zaszły, lub zająćby jeszcze mogły. Rosyja nie myśli o napaści; ona pragnie pokoju, potrzebnego jej, iżby się zająć spokojnie postępowem rozwijaniem wewnętrznej pomysłowości swojej.

Niech więc sobie ludy Zachodu szukają w rewolucyach mniemanęj szczęśliwości, za którą się uganiają. Niech każdy z nich, wedle swego upodobania, obiera sobie taką formę rządu, jaką dla siebie za właściwszą uznaje. Rosyja patrząc spokojnie na te doświadczenia, ani w nich brać udziału, ani się im przeciwieć nie będzie. Ona nie pozazdrości losu tych narodów, nawet i w takim razie, jeśliby i rzeczywiście z łona bezrządu i zaburzenia lepsza dla nich nakoniec wyniknęła przyszłość.

Co się tyczy Rosyi, ona spokojnie oczekuje dalszego rozwinięcia społecznego swojego bytu jak od czasu, tak i od mądrzej pieczołowitości swoich Monarchów.

Wszelka organizacya społeczna, wszelkie jakie być mogą, same nawet najdoskonalsze formy rządu, mają swe niedostatki. Czując to, Rosyja poczytuje za pierwsze dla siebie dobro stałość istniejącego w niej prawnego rzeczy porządku. Jako zaś bez tego nie może istnieć ani polityczna potęga państwa zewnątrz, ani kredyt, ani handel, ani przemysł, ani narodowe bogactwo wewnątrz; Rosyja przeto nie dopuści, aby się miały zachwiać jej pewne i na trwałych zasadach oparte instytucye, które są dla niej tak drogie. Ona nie zcierpi, ażeby cudzoziemscy wicherzyciele rozdymali w niej pożar buntu; ażeby pod pozorem wskrzeszenia znikłych narodowości, miano się kusić o oderwanie któręjkolwiek z tych części, które w spójności swojej stanowią całość i jedność Cesarstwa.

Jeśliby zaś nakoniec, z chaosu wszystkich tych politycznych rewolucyi, wszystkich tych wznieconych zagadnień o wzajemnych prawach, ze wszystkich tych sprzecznych dążeń, miała wyniknąć wojna; wtedy Rosyja, we właściwym czasie, rozważy, będzie-li zgodne z jej interessem lub nie, wdać się, i do jakiego mianowicie stopnia, w spory między tēm a tēm państwem, między tym a tym ludem.

Wszakże nie spuści ona z uwagi tego oznaczenia granic między państwami, tych wzajemnych praw władztwa, jakie są oswięcone jej gwarancyą, i stanowczo nie zcierpi, iżby, w razie zmiany politycznej równowagi i innego jakiegokolwiek podziału prowincyi, zmiany takowe miały być uszczerbkiem Cesarstwa.

Aż do tego czasu zachowa ona ścisłą neutralność. Nie przedsiębiorąc żadnych nieprzyjaznych kroków, baczniem okiem będzie śledziła bieg wypadków. Jednym słowem: Rosyja nie będzie nastawała na nikogo, jeżeli tylko na nas samych nastawać nie będą; wstrzyma się ściśle od wszelkiego zamachu na niepodległość i całość krajów ościennych, jeżeli i ościenne kraje, ze swojej strony, nie targną się na własną jej całość i niepodległość.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П Р У С С І Я.

Берлинъ, 30 Марта.

Король назначилъ председателя Кельнской торговой палаты, Г. Кампгаузеуна, президентомъ статс-министра, а председателя Ахенской торговой палаты, Г. Гаусмана, министромъ финансовъ, военное же министерство предоставлено временно генералу Рейгеру.

— Декретомъ сегоднешняго числа, Его Королевское Величество, по положенію министерства, изволилъ объявить, что всѣ проекты, получаемые по предмету уложения, будутъ передаваемы министерству, которое вмѣстѣ съ симъ будетъ доставлять просителямъ отвѣты. Въ вышеприведенномъ декретѣ назначены слѣдующіе министры: Кампгаузенъ, гр. Шверинъ, Ауэрсвальдъ, Борнеманнъ, Арнимъ, Гаузманъ, Рейгеръ.

— Король, по общему желанію, дозволилъ, чтобы часть войскъ возвратилась въ столицу. Сегодня, въ 4 часу по полудни, вступилъ сюда, 24 полкъ линейной пѣхоты, при чемъ привѣтствуемъ былъ радостными восклицаніями многочисленнаго собранія жителей; полкъ сей тотчасъ занялъ назначенныя ему казармы.

— Правительство отпустило, заимообразно, Дюссельдорфскому муниципальному совѣту 5,000 тал., чтобы тотчасъ доставить занятіе тамошнимъ рабочимъ.

— Королевскимъ повелѣніемъ 16-го Марта, воспрещено выводить лошадей за границу въ страны, не принадлежащія къ германскому союзу.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 28 Марта.

Вотъ что пишутъ изъ Вѣны о нынѣшнемъ положеніи дѣлъ въ Австріи: „Дни всеобщаго восторга исчезаютъ! Событія быстро слѣдуютъ одно за другимъ, прошенія накаплиются, съ каждымъ днемъ становится труднѣе удержать твердое положеніе и сохранить единство. Распространилось извѣстіе, что Венеція объявила себя республикою. Всѣ здѣсь въ крайнемъ смущеніи, тѣмъ болѣе, что нѣтъ извѣстій изъ Милана. Къ этому присоединяются событія въ Венгріи. Еще недѣля назадъ одинъ восторгъ соединялъ Венгерцевъ и Австрійцевъ; къ сожалѣнію, это было кратковременное заблужденіе. Съ болзненнымъ нетерпѣніемъ ожидаютъ извѣстій изъ Италіи: отъ нихъ будутъ зависеть мѣры, которыя примутъ для рѣшительнаго дѣйствія противъ отпавшей Венеціанской Провинціи. Въ опасности, въ которой всѣ находятся, каждый жаждетъ добраго совѣта. Война неизбежна, говорятъ многіе; нельзя себѣ представить, чтобы можно было возстановить общее спокойствіе безъ кровопролитія. Провозглашеніе уложения здѣсь изумило всѣхъ; для успѣшнаго приведенія его въ исполненіе ничего не приготовлено, а для установленія новаго законоположенія на прочномъ основаніи недостаетъ спокойствія, и къ сожалѣнію, всѣ явленія, вновь обнаружившіяся на сихъ дняхъ, таковы, что принятіе въ скоромъ времени рѣшительныхъ мѣръ кажется невозможнымъ. До сихъ поръ броженіе не распространилось на Богемію, Моравію, Силезію, Штирію, Тироль и Иллирію; волненіе тамъ болѣе радостное; по если извѣстія изъ италіанскихъ провинцій и изъ Венгріи будутъ все еще тревожными, то должно опасаться и за эти провинціи. Наилучшій духъ и самое правильное сужденіе о запутанности нынѣшняго положенія можно найти въ сословіи граждан.“

— Эрцгерцогъ Стефанъ прибылъ сюда, 25-го, изъ Венгріи. Образованіе новаго Венгерскаго Министерства, подъ председательствомъ Батіани, возбудило общее изумленіе.

— Е. В. Императоръ согласился на увольненіе графа Мюнхъ-Беллингаузена отъ должности государственнаго министра и президента германскаго сейма, и назначилъ вмѣсто его, въ послѣднемъ засѣданіи, дѣйствительнаго камергера и тайнаго совѣтника графа Коллоредо-Вальзе.

— Президентъ апелляціоннаго суда нижней Австріи, фонъ Зоммаруга назначенъ министромъ просвѣщенія.

— Чины моравскаго маркграфства созваны на 30-е Марта.

— Гр. Врбна, оберъ-штальмейстеръ, скончался отъ апоплексическаго удара, 62 лѣтъ отъ роду.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y.

Berlin, 30 marca.

Król Jego Mość mianował Prezesa Izby handlowej w Kolonii, P. *Camphusen*, Prezesem Ministerstwa Stanu, a P. *Husemann*, Prezesa Izby handlowej w Akwisgranie, Ministrem Skarbu. Ministerstwo wojny poruczone zostało tymczasowie Jenerałowi *Reyher*.

— Dekretem z dnia dzisiejszego, Król Jego Mość, na wniosek Ministerstwa, obwieścić raczył, że wszelkie projekta w przedmiocie układającej się Ustawy, przekazywane będą ministerstwu, które jest upoważnione zarazem do udzielania odpowiedzi podającym. Na powyższym wniosku ministerstwa, podpisani są następujący Ministrowie: *Camphauen*, *Hr. Schwerin*, *Auerswald*, *Bornemann*, *Anim*, *Husemann*, *Reyher*.

— Król Jego Mość zezwolił na wielostronne żądania, aby część wojska wróciła do stolicy. Jakoż dziś, o godz. 4 po południu, wszedł tu 24 półk piechoty liniowej, przy odgłosie muzyki, i powitany został najżywszemi okrzykami licnie zgromadzonych mieszkańców; poczem zajął wskazane sobie kaszary.

— Rząd udzielił sposobem pożyczki Radzie municypalnej w Düsseldorfie 5,000 tal., aby natychmiast zatrudnić robotników tamtejszych.

— Rozkazem Królewskim z d. 16 marca, wyprowadzanie koni za granicę, do krajów nie należących do Związku Niemieckiego, zostało zakazane.

A U S T R I A.

Wiedeń, 28 marca.

Z Wiednia piszą co następuje, o obecnym położeniu rzeczy w Austrii: „Dni powszechnego zapalu mijają! Wypadki następują szybko jedno po drugim; liczba prośb z każdym dniem wzrasta, i co dzień staje się trudnijszém utrzymać spokojność i jedność. Rozeszła się pogłoska, że Wenecja ogłosiła się Rzeczpospolitą. Wszyscy są tutaj w największym niepokoju, tém bardziej, że nie ma wiadomości z Medyolanu. Do tego łączą się wypadki w Węgrzech. Przed tygodniem jeszcze jeden zapal ożywił Węgrów i Austryaków; na nieszczęście było to krótkie złudzenie. Z lekką niecierpliwością oczekują wiadomości z Włoch, od których zależeć będą środki, mające się przedsięwziąć dla stanowczego działania przeciw odpadłej prowincyi Weneckiej. W niebezpieczeństwie, w jakim się wszyscy znajdują, każdy wygląda i pragnie dobrej rady. Wojna jest nieuchronną, mówią niektórzy; nie podobna jest wyobrazić, ażeby bez krwi rozlewu można było przywrócić ogólną spokojność. Ogłoszenie konstytucyi wszystkich tu zadziwiło; dla skutecznego przywiedzenia jej do skutku nie było przygotowane; dla utwierdzenia zaś nowego prawodawstwa na mocnej podstawie, braknie potrzebnej spokojności, i na nieszczęście, wszystkie wypadki, które się w tych dniach zdarzyły, są tego rodzaju, że użycie w rychłym czasie stanowczych środków zdaje się być niepodobnym. Dotąd zawichrzenie nie dotknęło Czech, Morawii, Szlaska, Styryi, Tyrolu i Illyrii; panujące tam poruszenie jest raczej skutkiem radości; ale jeśli wiadomości z prowincyi Włoskich i z Węgier będą ciągłe, jak są, zatrważające, tedy należy się lękać i o wyższe rzeczony prowincye. Najlepszy duch i najzdrowsze zdanie o zawikłaniach obecnego położenia rzeczy, dają się postrzegać w klasie obywateli miejskich.“

— Arcy-Xiąże Stefan przybył tu znowu d. 25 z Węgier. Utworzenie nowego Ministerstwa Węgierskiego, pod prezydencją P. *Batthyany*, wzbudziło tu powszechne zadziwienie.

— Jego Cesarska Mość zezwolił na uwolnienie *Hr. Münch-Bellinghausen* od obowiązków Ministra Stanu i Prezesa Sejmu Niemieckiego, a na miejsce jego mianował, na ostatniem posiedzeniu, *Rzeczywistego Szambelana i Radcę Tajnego*, *Hr. Collaredo-Walsee*.

— Prezes sądu apellacyjnego Niższej Austrii, *von Sommaruga*, mianowany został Ministrem Oświeccenia.

— Stany Margrabstwa Morawskiego zwołane zostały na dzień 30 marca.

— *Hr. Wrbna*, wielki koniuszy, umarł na apoplexyę, w 62 roku życia swego.

— Бѣжавшіе Евреи, прибывшіе сюда вчера изъ Пресбурга, извѣщаютъ о возникшемъ тамъ ужасномъ преслѣдованіи Евреевъ, которое, если хотя часть разсказываемыхъ подробностей справедлива, напоминаетъ самыя печальныя времена Среднихъ Вѣковъ. Поводомъ къ этому послужило требованіе Евреевъ быть принятыми въ національную гвардію. (С П.)

Франція.

Парижъ, 25 Марта.

Для охраненія порядка и безопасности въ столицѣ, по постановленію временнаго правленія учреждена будетъ такъ называемая парижская стража. Она будетъ наблюдать за цѣлостію общественной и частной собственности, и оказывать немедленную помощь всемъ нуждающимся въ оной. Стража сія будетъ многочисленна; одинъ рядовой назначается на каждые 60—100 домовъ. Расходы на содержаніе этой стражи отнесены будутъ на домохозяевъ и на жильцевъ, платящихъ за наемъ помѣщенія свыше 1,000 фр.

— Главнй штабъ національной гвардіи парижской, переведенъ въ Тюильри, въ павильонъ Марсаць.

— Префектъ полиціи объявилъ жителямъ Парижа, чтобы они перестали совершать ночью шествія съ факелами.

— Комиссія, учрежденная для безопасности края, представила правительству о необходимости учредить три лагеря: близъ Дижона, Меца и въ южной Франціи, но проектъ сей оставленъ. Говорятъ, что военный министръ предписалъ снять орудія съ укрѣпленій, окружающихъ Парижъ.

— Французскій флотъ въ Тулонѣ, состоящій изъ трехъ линейныхъ кораблей перваго ранга, нѣсколькихъ кораблей втораго ранга, фрегатовъ и париходовъ, получилъ повелѣніе сняться съ якоря. Въ Алжиріи, укрѣпленіе береговъ производится дѣятельно; въ самомъ Алжирѣ городской валъ снабженъ орудіями большаго калибра. Генераль Шангарниѣ, прибывшій недавно съ своими адъютантами изъ Алжира, отправляется туда обратно, чтобы принять должность генераль-губернатора.

— Генераль Петі, бывшій командиръ императорской гвардіи, коего Наполеонъ дружески обилъ въ Фонтенебло, назначенный губернаторомъ дома инвалидовъ, вступилъ сегодня утромъ въ эту должность, въ присутствіи г-на Араго и генерала Курте.

— Монетный дворъ заваленъ нынѣ огромною массою столоваго серебра и разнаго рода серебрянными издѣліями, которые владѣтели доставляютъ для перепечатки въ монету; въ числѣ сихъ владѣтелей находятся многіе парижскіе золотыхъ дѣлъ мастера, кои такимъ образомъ сбываютъ съ рукъ роскошныя издѣлія, вовсе нынѣ не покупаемыя при настоящемъ состояніи торговли и промышленности. Присылающимъ серебро монетный дворъ выдаетъ половину цѣны въ наличности, а на другую половину росписку, по которой уплата производится чрезъ недѣлю.

— Временное правленіе разрѣшило министру публичныхъ работъ произвести заемъ въ 250,000 фр., на постройку залы, для національнаго собранія. Въ Парижѣ и другихъ большихъ городахъ Франціи будутъ устроены магазины, гдѣ купцы и промышленники будутъ складывать товары, сырыя произведенія и издѣлія; получаемыя же на оныя квитанціи могутъ быть переуступаемы покупателямъ. Магазины эти будутъ состоять въ вѣдѣніи правительства.

— По образцу политехническаго заведенія, будетъ здѣсь учреждено училище для образованія гражданскихъ чиновниковъ, подъ наименованіемъ *Ecole d'Administration*.

— Временное правительство пригласило Мегмеда-Али посѣтить Францію. Говорятъ, что Вице-Король пробудетъ нѣсколько недѣль въ Парижѣ, а потомъ поѣдетъ въ Верне, къ водамъ.

27 Марта.

Всѣ газеты наполнены подробностями финансоваго перелома и болѣе или менѣе успѣшными мѣрами, предпринятыми противъ онаго временнымъ правительствомъ. Всѣ туземныя и иностранныя газеты соглашаются въ томъ, что изъ этихъ мѣръ, приостановленіе уплаты французскаго банка и введеніе въ обращеніе его билетовъ, произведетъ благоприятное вліяніе на финансовыя обороты.

— Уеикающіе Жиды, прибыли ту вчерашъ изъ Пресбурга, donoszą o wynikłém tam straszniém przesładowaniu Żydów, które, jeśli choć część opowiadanych szczegółów jest prawdziwą, zdaje się przypominać najsmutniejsze czasy wicków średnich. Powodem tego przesładowania miało być żądanie Żydów, aby mogli należeć do gwardyi narodowej. (P. P.)

FRANCYA.

Parjż, 25 marca.

Rząd tymczasowy postanowił, aby dla utrzymania porządku i bezpieczeństwa na ulicach, ustanowiona była straż, zwana Paryzką. Straż ta czuwać ma nad bezpieczeństwem własności publicznej i prywatnej; stanie oraz na zawołanie każdego potrzebującego pomocy. Ma ona być nader liczną, tak, że jeden strażnik czuwać będzie nad 60 do 100 domami. Koszta utrzymania tej straży bezpieczeństwa ponosić będą właściciele domów i lokatorowie, płacący komornego przeszło 1,000 fr.

— Główna kwatery gwardyi narodowej Paryżkiej, czyli siedzisko jej Sztabu Jeneralnego, przeniesione zostało do pałacu Tuilleryjskiego, do pawilonu Marsan.

— Prefekt policji wydał odezwę do mieszkańców Paryża, zalecając im, aby zaprzestali nocnych pochodów z pochodniami.

— Kommissya obrony kraju zaproponowała rządowi utworzenie trzech obozów, pod Dijon, w okolicy Metz i w południowej Francji; jednakże zawieszono ten projekt. Zamki, okalające Paryż, mają być rozbite z rozkazu Ministra wojny.

— Flota stojąca w Tulonie, złożona z trzech okrętów liniowych pierwszego rzędu, tudzież z kilku okrętów drugiego, fregat i parostatków, otrzymała rozkaz rozwinięcia żagle. W Algierii uzbrajanie brzegów postępuje nader czynnie; baterie miasta Algieru osadzone są już ciężkimi działami. Jenerał Changarnier, który z adjutantami swymi przybył z Algieru, odjeżdża tamże jutro dla objęcia Gubernatorstwa Jeneralnego.

— Dzisiaj rano, P. Arago i Jenerał Courtais wprowadzili uroczyste na Gubernatorstwo domu Inwalidów, Jenerała Petit, bylego dowódcę gwardyi Cesarzkiej, którego Napoleon z takim rozczuleniem na dziedzińcu Fontainebleau uściskał.

— Mennica zarzucona jest w tej chwili ogromną masą srebra stołowego i wyrobów srebrnych wszelkiego rodzaju, które właściciele przynoszą dla przebicia na monetę. W ich liczbie figurują znakomitsi złotnicy Paryżcy, którzy się pozbywają tym sposobem wyrobów zbytkowych, niepodobnych do spieniężenia w obecnym stanie handlu i przemysłu. Osoby składające swe srebra w mennicy dostają połowę wartości w gotowiznie, a na drugą obług, mający być za tydzień wypłacony.

— Rząd tymczasowy udzielił Ministrowi robót publicznych kredyt tymczasowy, w ilości 250,000 fr., na budowę sali dla Zgromadzenia Narodowego. W Paryżu i innych wielkich miastach Francji mają być pobudowane magazyny, gdzie kupcy i trudniący się przemysłem składać będą towary, surowe płody i wyroby, a kwity, na pomienione przedmioty otrzymane, mogą być cedowane kupującym. Magazyny te zostawać będą w zawiadowaniu rządowym.

— Na wzór Szkoły Politechnicznej urządzona tu będzie szkoła do kształcenia urzędników administracyjnych, p. t. *Ecole d'Administration*.

— Rząd tymczasowy zaprosił Mehmeda-Alego do zwiedzenia Francji. Mówią, że Wice-Król zabawi kilka tygodni w Paryżu, a następnie uda się do wód w Vernet.

Dnia 27 marca.

Wszystkie gazety napełnione są szczegółami przesilenia finansowego i środkami mniej więcej skutecznymi, które Rząd tymczasowy przedsięwzię; i wszystkie zaś zgadzają się w zdaniu, że zawieszenie wypłat Banku francuzkiego i wprowadzenie w kurs przymuszony jego biletów, wywrze wpływ pomyślny na obróty finansowe.

— По поводу сдѣланной отерочки, до 5 Апрѣля, выборовъ національной гвардіи, и въ слѣдствіе донесенія департаментскихъ комиссій и маѣнія парижскаго Мера, а также по причинѣ невозможности требовать первоначальнаго срока общихъ выборовъ, временное правительство декретомъ вчерашняго числа, назначило 23 Апрѣля для общихъ выборовъ, а 4 Мая на сѣздъ національнаго собранія.

— Маршалъ Бюжо не принялъ предложенной ему, многими избирателями его департамента, кандидатуры въ національное собраніе; но при семъ объявилъ, что въ случаѣ войны, его найдутъ всегда готовымъ къ предложенію долготѣйшей своей общности и остатка силъ къ услугамъ Франціи.

— Священникъ Лакордеръ и настоятель церкви св. Ефетарія, Герри, имѣютъ быть кандидатами парижскаго духовенства. Орлеанскій епископъ принялъ кандидатуру въ Лозерскомъ департаментѣ.

— Г. Шатобрианъ намеренъ записаться въ кандидаты въ народное собраніе по департаменту, въ которомъ онъ родился, то есть въ *le de Vilaine*.

— Въ Бордо, 20 го числа, происходили довольно важныя смятенія; власть назначеннаго временнымъ правительствомъ комиссара Жирондскаго департамента не была тамъ признана и, по видимому, онъ вынужденъ былъ уступить въ слѣдствіе возставшаго противъ него сильнаго общаго маѣнія.

А н г л і я .

Лондонъ, 23 Марта.

Герцогъ и герцогиня Монпансье выѣхали изъ Лондона. Во вчерашнемъ засѣданіи нижней палаты, на вопросъ лорда Дудлея о причинахъ сего выѣзда, министръ отвѣчалъ, что выѣздъ сей былъ слѣдствіемъ собственной воли герцога и герцогини Монпансье, и что правительство весьма радо было бы дальнѣйшему ихъ пребыванію въ Англіи. Въ этомъ же засѣданіи, палата приняла предложеніе секретаря адмиралтейства г-на Варда, чтобы экипажъ флота усиленъ былъ отъ 36,000 до 43,000 чел. Г. Юмъ полагалъ, что 36,000 весьма достаточно; но его добавочная статья по сему предмету отринута 347 гол., противъ 28.

— Третьяго дня, въ 11 часовъ по утру прибыли въ Лондонъ герцоги Жуэнвильскій и Омальскій и тотчасъ посѣтили герцога Алберта въ Букингамскомъ дворцѣ. На пути изъ Гибралтара Ихъ Высочества посѣтили Лиссабонъ, гдѣ приняты были весьма радушно.

— Агентъ парижскаго дома Ротшильдъ въ Лондонѣ, вызвалъ въ судъ редактора журнала *Morning-Post*, по поводу обнародованія имъ ложнаго извѣстія, будто бы сказанный домъ приостановилъ плату.

— Изъ Дублина отъ 10 числа с. м. сообщаютъ, что тамъ происходило весьма многочисленное собраніе, на которомъ одобрено было поднести Королевѣ адресъ съ просьбою на счетъ отдѣленія Ирландіи отъ Англіи въ законодательномъ отношеніи.

— Лордъ Гардинджъ, по возвращеніи своемъ изъ Остѣ Индіи, гдѣ онъ исправлялъ должность генерал-губернатора, былъ третьяго дня у принца Алберта, какъ президента Остѣ-Индской компаніи, также посѣтилъ министровъ и герцога Веллингтона. Вчера принималъ онъ у себя членовъ дипломатическаго корпуса и многихъ знатныхъ лицъ. Бывшій Остѣ-Индскій генерал-губернаторъ, лордъ Гардинджъ, ознаменовалъ конецъ своего правленія новымъ благодѣяніемъ для человечества. Послѣ многихъ усилій, достопочтенный лордъ успѣлъ расположить разныхъ владѣте ей восточной Индіи, а между прочимъ и Магараджу Лагора, къ воспрещенію въ ихъ земляхъ, подъ опасеніемъ строжайшаго наказанія, стариннаго варварскаго обычая, требовавшаго, чтобы вдовы сожигались за живо на кострахъ, на которыхъ горятъ останки умершихъ ихъ мужей. Такія же наказанія назначены и для тѣхъ, кои, по варварскому обычаю приносили бы въ жертву, при извѣстныхъ случаяхъ, новорожденныхъ дѣтей. Лордъ Гардинджъ узнавъ о такихъ человеколюбивыхъ расположеніяхъ, изъявилъ чувствительнѣйшую благодарность Лагорскому Магараджѣ и двадцати тремъ меньшимъ владѣтелямъ.

— Адмиралтейство назначило старые военные корабли въ Портсмутъ и Плимутъ на временное помѣщеніе удаленныхъ изъ Франціи английскихъ ремесленниковъ. Въ пользу рабочихъ удаленныхъ изъ Франціи открыта подписка. Е. В. Королева пожаловала для нихъ 500 фун. ст.

— Ze względu na postanowioną zwłokę wyborów гвардыи narodowej do 5 kwietnia, jako też w skutek raportów komisyj departamentowych i opinii Mera Paryża, Rząd tymczasowy, z uwagi na materialne niepodobienstwo obstawiania przy pierwotnym terminie wyborów powszechnych, oznaczył, postanowieniem z dnia wczorajszego, dzień 23 kwietnia na powszechne wybory, a dzień 4 maja na zebranie się Zgromadzenia Narodowego.

— Marszałek Bugeaud nie przyjął ofiarowanej mu przez licznych wyborców jego departamentu kandydatury do Zgromadzenia Narodowego; ale oświadczył zarazem, że na przypadek wojny, znajduje go zawsze gotowym do poświęcenia swego długoletniego doświadczenia i reszty sił na usługi Francji.

— Xiądz Lacordaire, i proboszcz przy kościele św. Eustachego, de Guerry, mają być kandydatami duchowieństwa Paryżkiego. Biskup Orleański przyjął kandydaturę w departamencie Lozery.

— P. Chateaubriand stara się o wybór do zgromadzenia narodowego z departamentu, w którym się urodził, to jest, z Ille et Vilaine.

— W Bordeaux dość wielki nieporządek miał miejsce d. 20 b. m. Władza delegowanego przez Rząd tymczasowy do Departamentu Girondy kommissarza nie została uznana, i on sam musiał ustąpić, w skutek gwałtownej manifestacji opinii publicznej.

ANGLIA.

Londyn, 23 marca.

Xięstwo Montpensier wyjechali z Londynu. Na wczorajszym posiedzeniu Izby Niższej, na zapytanie Lorda Dudley o powodach tego odjazdu, odpowiedział Minister spraw zagr., że ten odjazd był wypadkiem własnego postanowienia Xięcia i Xiężnej Montpensier, i że rząd z zadowolaniem widziałby ich pobyt przedłużony w Anglii. Na témże posiedzeniu, Izba przyjęła wniosek Sekretarza admiralicyi, P. Ward, aby osada floty pomnożoną była z 36,000 do 43,000 głów. P. Hume mniemał, że siła 36,000 jest nader dostateczna, lecz dodatek jego w tym przedmiocie podany, upadł większością 347 głosów przeciw 28.

— Xiążęta Joinville i Aumale przybyli do Londynu onegdaj o godz. 11 rano, i odwiedzili zaraz Xięcia Alberta w pałacu Buckingham; poczem udali się do Claremont, do swoich dostojnych rodziców. Po drodze z Gibraltaru, Xiążęta odwiedzili Lizbonę, gdzie serdecznie byli przyjęci.

— Agent Paryżkiego domu Rotszyldów w Londynie, zapozwał do sądu redakcyą dziennika *Morning-Post*, z powodu ogłoszenia przezeń fałszywej wiadomości, jakoby dom rzeczonny zawiesił swoje wypłaty.

— Z Dublina donoszą, pod d. 19 b. m., że tam odbyło się nader liczne zgromadzenie, na którym uchwalono address do Królowej, z prośbą o prawodawcze odłączenie Irlandyi od Anglii.

— Lord Hardinge, powróciwszy z Indyi Wschodnich, gdzie tak znakomicie sprawował obowiązki Gubernatora Generalnego, odwiedził onegdaj Xięcia Alberta, Prezydenta Spółki Wschodnio-Indyjskiej, Ministrów, i Xięcia Wellingtona; wczoraj zaś przyjmował u siebie członków Ciągła Dyplomatycznego i wiele znakomitych osób. Przed odjazdem Indyj, szlachetny Lord oznaczył koniec swych rządów nowem dobrodziejstwem dla ludzkości. Po wielu bowiem usiłowaniach, zdołał nakoniec skłonić rozmaitych władzców Wschodnio-Indyjskich, a między innymi Maharadzę Lahory, iż w ich krajach pod surowemi karami zabroniony został odwieczny barbarzyński zwyczaj, wymagający, iżby wdowy ofiarowały się na spalenie żywcem na stosach, na których palą się zwłoki umarłych ich mężów. Podobneż kary wyznaczone zostały i na tych, którzyby praktykowali niemniej barbarzyński zwyczaj zabijania na ofiarę, w pewnych zdarzeniach, nowo-narodzone dzieci. Lord Hardinge otrzymawszy ten dawno pożądaný skutek, oświadczył publiczne podziękowania Maharadży Lahory i dwudziestu trzem pomniejszym królikom.

— Admiralicya przeznaczyła stare okręty wojenne w Portsmouth i Plymouth na tymczasowe pomieszczenie wydalonych z Francji rzemieślników Angielskich. Otworzono także listę składek na ich wsparcie. Królowa przeznaczyła na ten cel 500 funt. szter.

— Въ англійскомъ банкѣ находилось въ послѣднѣмъ недѣлю въ наличности и кредитными билетами 11,256,144 фун. ст.

— Bank Angielski w ostatnim tygodniu miał w papierach i gotowiznie 11,256,144 funtów szterlingów.

Г Е Р М А Н І Я .

Франкфуртъ на Майнѣ, 27 Марта.

Во Франкфуртской Газетѣ обнародовано слѣдующее рѣшеніе сейма: „Возобновить приглашеніе, сдѣланное въ слѣдствіе рѣшенія сейма отъ 10 Марта всѣмъ германскимъ правительствамъ, о присылкѣ, сколько можно скорѣе, мужей, пользующихся общимъ довѣріемъ, для совѣщанія о пересмотрѣ союзнаго акта, на основаніи истинно національномъ и соответственномъ духу времени, дабы сіе совѣщаніе могло начаться здѣсь немедленно по прибытіи сихъ депутатовъ.“

— Во Франкфуртской газетѣ *Ober post Amts-Zeitung* напечатанъ докладъ сеймовой комиссіи германскаго союза о проектѣ депутата, Г. Боссермана, относительно введенія германскаго національнаго парламента. Мы приводимъ изъ онаго главнѣйшія статьи. — Основаніемъ образованія германскаго союза принятъ принципъ Сѣвероамериканскихъ Соединенныхъ Штатовъ, въ соединеніи съ монархическимъ правленіемъ. Германскій союзъ будутъ образовывать правительства и граждане всѣхъ германскихъ владѣній, по примѣру того, какъ эти земли посредствомъ своимъ правительствъ имѣли участіе донинѣ въ союзѣ, со включеніемъ однако же: 1) всѣхъ прусскихъ владѣній, и 2) Шлезвигъ-Гольштейнскаго герцогства. Что же касается австрійской имперіи, то сіе соединеніе, по крайней мѣрѣ до сихъ поръ, признается невозможнымъ. — Союзное уложеніе будетъ основываться на слѣдующихъ статьяхъ: 1) Представительство Германіи и германскихъ союзныхъ владѣній за границею. 2) Общая военная защита на сушѣ и морѣ противъ вѣнскихъ непріятелей, а также для обороны одной союзной страны противъ другой. 3) Общій таможенный уставъ. 4) Общее учрежденіе почтъ и желѣзныхъ дорогъ. 5) Одинаковыя монеты, мѣра и вѣсъ. 6) Свободныя сообщенія и свободная торговля на сухихъ и водныхъ путяхъ, съ равенствомъ торговаго и банкаго закона. 7) Обезпеченіе дѣйствительнѣйшихъ гражданскихъ и гражданскихъ правъ, къ которымъ принадлежатъ также, между прочимъ, уничтоженіе лотерей и публичныхъ азартныхъ игорныхъ домовъ.

Союзная власть состоитъ: 1) изъ собранія представителей всѣхъ союзныхъ земель, которые состоятъ изъ посланниковъ сихъ правительствъ (если въ важныхъ случаяхъ не пожелаютъ царствующія особы прибыть сами лично), и 2) изъ собранія представителей націй.

— Въ засѣданіи союза, 19 Марта, признанъ старинный имперскій орелъ гербомъ Германіи; вокругъ него будутъ начертаны слова: *Deutscher Bund* (германскій союзъ).

— 26-го числа, на стѣнахъ союзной крѣпости Раштагга, выставлены были, при соответственномъ торжествѣ, три союзныя знамени. Равномѣрно на стѣнахъ майнцкой крѣпости и въ Ахенѣ на кафедральномъ соборѣ, гдѣ нѣкогда происходила коронація императоровъ и гдѣ находится гробница Карла V., съ 24 Марта развѣваются германскія знамена.

— Въ слѣдствіе полученныхъ извѣстій, что французскіе республиканцы стараются произвести мятежъ въ Германіи и Бельгіи, поставили на военную ногу всѣ гарнизоны вдоль береговъ Рейна. Баварскій егерскій полкъ отправился вчера изъ Ашафенбурга къ берегамъ Рейна.

— Изъ Дармштадта получено извѣстіе, что тамъ же, 26 числа, по предложенію министра внутреннихъ дѣлъ, палата депутатовъ опредѣлила чрезвычайный кредитъ для предпріянія мѣръ защиты противъ вторженія изъ Франціи вооруженныхъ шаекъ германскихъ рабочихъ. Съ тою же цѣлію, командуящій войсками въ провинціи нижняго рейна, генералъ Тале, издалъ въ Кобленцѣ, 26 Марта, прокламацію, въ коей извѣщаетъ, что вскорѣ собранъ будетъ корпусъ войскъ при рѣкѣ Сааръ.

Шлезвигъ-Гольштейнъ. Рендсбургъ, 27 Марта.

Временное правительство перенесло засѣданія свои изъ Кіля въ Рендсбургъ, который, по сему, можно считать главнымъ городомъ герцогства. Датскіе офицеры уѣхали въ Данію. Изъ Копенгагена увѣдомляютъ, что тамъ съ жаромъ принялись за вооруженіе, и что вообще господствуетъ величайшее замѣшательство;

Н І Е М С У .

Frankfurt nad Menem, 27 marca.

W *Gazecie Frankfurtskiej* ogłoszono następujące postanowienie Sejmu: „Ponowić wezwanie, uczynione w skutek postanowienia Sejmu z d. 10 marca, do wszystkich rządów Niemieckich, aby przysłały, jak można najrychlej, mężów, posiadających zaufanie ogólne, w celu narad nad rewizją Związkowego Aktu, na zasadzie prawdziwie narodowej i odpowiedniej duchowi wieku, ażeby te narady rozpocząć się tu mogły zaraz po przybyciu rzeczonych deputowanych.“

— Gazeta Frankfurtska *Ober-Post-Amts-Zeitung* zawiera sprawozdanie Kommissji Sejmowej Związku Niemieckiego o projekcie Deputowanego, P. Bassermanu, względem utworzenia Niemieckiego Parlamentu narodowego. Przytaczamy z niego głowniejsze punkta. Za zasadę do utworzenia nowego Związku Niemieckiego przyjętą została natura Stanów-Zjednoczonych Ameryki północnej, w połączeniu z formą monarchiczną. Związek Niemiecki składać będą Rządy i obywatele wszystkich tych krajów Niemieckich które dotąd przez Rządy swoje miały w nim udział, z dodaniem wszakże: 1) wszystkich krajów Prusskich, i 2) prawnie z Holsztynem połączonego Szlezwigu. Co do Monarchii Austryackiej, połączenie to, przynajmniej dotychczas, jest niepodobnem. Ustawa Związkowa opierać się ma na następujących punktach: 1) Reprezentacya Niemiec i Niemieckich krajów Związkowych za granicą. 2) Wojenna wspólna obrona na lądzie i morzu przeciw zewnętrznemu nieprzyjacielowi, oraz dla zastąpienia jednego kraju Związkowego przeciw drugiemu. 3) Wspólny systemat celny. 4) Jednakże urządzenie poczt i kolei żelaznych. 5) Równość monet, miar i wag. 6) Wolne komunikacye i wolny handel na drogach lądowych i wodnych, z równością prawa handlowego i wexlowego. 7) Zabezpieczenie najistotniejszych praw narodowych i obywatelskich, do czego należy także, poniesienie inzyni, zniesienie loteryi i publicznych domów gier hazardowych.

Władza Związkowa składa się: 1) Ze zgromadzenia Reprezentantów wszystkich Państw Związkowych, którymi będą Posłowie ich rządów (o ile w ważniejszych wypadkach sami Monarchowie osobiście zgromadzić się nie zechcą); i 2) Ze zgromadzenia Reprezentantów narodów.

— Na posiedzeniu Związku, d. 19 marca, przyjęty został za ogólny herb Niemiec, dawny Orzeł Cesarstwa Niemieckiego, wokoło którego będzie wyrity napis: *Deutscher Bund* (Niemiecki Związek).

— Dnia 26, na wałach twierdzy Związkowej Rastadt, zatknięto, przy stosownej uroczystości, trzy chorągwie Związkowe. Podobnież na wałach twierdzy Mogunckiej, i w Akwisgranie, na kościele Katedralnym, gdzie się odbywały niegdyś koronacye Cesarzów, i gdzie jest grób Karola V., powiewa od d. 24 marca chorągiew Niemiecka.

— W skutek otrzymanych wiadomości, że republikanie Francuzcy usiłują wzniecić powstanie w Niemczech i Belgii, postawiono wzdłuż całego Rennu załogi na stopie wojennej. Bawarski półk strzelców pośpieszył wczoraj z Aschaffenburga nad Ren.

— Z Darmstadtu otrzymano wiadomość, iż tamże, d. 26, na wniosek Ministra spraw wewnętrznych, Izba Deputowanych uchwaliła nadzwyczajny kredyt, na przedsięwzięcie środków obrony, przeciw wtargnięciu z Francyi zbrojnych band robotników Niemieckich. W tymże celu, dowodzący wojskami w prowincyi Niższego Rennu, Generał Thile, wydał w Koblenz, d. 26 marca, odezwę, w której zapowiada, iż korpus wojska ma się zebrać niezwłocznie nad rzeką Saar.

ХІЄСТВО ШЛЕСВИКО-ГОЛШТЫНСКІЕ. Рендсбургъ, 27 марта.

Рząd tymczasowy przeniósł swe posiedzenia z Kiel do Rendsburga, przez co ostatnie miasto może być uważane za stolicę Xięstwa. Twierdza poddała się bez oporu. Oficerowie Duńscy odjechali do Danii. Z Kopenhagi donoszą, iż się tam uzbrajają z zapalem, i że w ogólności panuje największe zamieszanie. Wszyscy urzędnicy, będą

вѣ служащіе тамъ уроженцы нѣмецкихъ герцогствъ поспѣшно удаляются.

— Временное правительство созвало Соединенные Чины Шлезвигъ-Голштейнскаго герцогства къ 3-му Апрѣля. Совѣтникъ Франке назначенъ временно Намѣстникомъ Шлезвига.

— Третьяго дня, 25 Марта прибылъ въ Ренсбургъ Герцогъ Шлезвигъ-Голштейнъ-Зондербургъ-Аугустенбургскій, и былъ принятъ народомъ съ изъявленіемъ восторга. Ренсбургскую крѣпость приводятъ въ оборонительное положеніе. Временное правительство нашло неожиданно въ здѣшней кассѣ 600,000 талеровъ.

— Въ Гамбургскихъ газетахъ напечатано письмо Короля Прусскаго къ Герцогу Шлезвигъ-Голштейнъ-Аугустенбургскому; въ этомъ письмѣ Король признаетъ Герцогства самостоятельными государствами, соединенными между собою неразлучно, и объявляетъ, что въ нихъ должно наблюдаться престолонаследіе въ мужеской линіи. Король Прусскій принимаетъ на себя защиту герцогствъ отъ всякаго нападенія.

Дрезденъ, 26 Марта.

Князь Меттернихъ почевалъ здѣсь сегодня. Онъ прибылъ изъ Богеміи и сегодня отправился чрезъ Магдебургъ въ Гамбургъ, откуда отплыветъ въ Англію.

(С. П.)

Д А Н І Я.

Копенгагенъ, 22 Марта.

Король принималъ вчера депутацию Шлезвигъ-Голштейна, прибывшую въ Копенгагенъ 22 числа, и едва не принужденную тотчасъ же отправиться обратно, безъ всякаго результата, потому что Датчане выказывали къ ней самое непріязненное расположеніе. Король далъ этой депутациі письменный отвѣтъ, что онъ согласенъ даровать герцогству Голштейнскому, какъ самостоятельному владѣнію Германскаго Союза, отдѣльное уложеніе съ обширнымъ правомъ выбора и отдѣльнымъ управленіемъ финансовъ; но что онъ не имѣетъ ни права, ни власти, ни желанія расторгать союза между Данією и Шлезвигомъ, а, напротивъ того, скрѣпить ихъ новыми учрежденіями, основанными на законныхъ началахъ.— Правительство и все управленія принимаютъ воинственные мѣры. Все военное, находящееся въ отпуску, призывается на службу; пароходы готовятся къ переправѣ войскъ; предписывается общее вооруженіе страны.

(С. П.)

Ш В Е Ц І Я.

Пишутъ изъ Стокгольма, отъ 14 Марта: „Король Оскаръ 1-й идетъ на встрѣчу желаніямъ гражданъ. Его Величество призывалъ къ себѣ членовъ комитета, назначеннаго сеймомъ для составленія проекта измѣненій въ избирательной и представительной системѣ Швеціи, и объявилъ имъ, что онъ желаетъ даровать націю все законныя и полезныя реформы и поручаетъ комитету составить не проектъ измѣненій, а проектъ совершенно-новаго закона о национальномъ представительствѣ. Эта воля монарха принята съ восторгомъ.“

(Р. И.)

И Т А Л І Я.

Римъ, 15 Февраля.

Папа даровалъ на дняхъ церковной области: „Основное уложеніе свѣтскаго правительства церковной области“, состоящее изъ 69 статей.

— По случаю обнародованія уложенія, Папа издалъ также особое воззваніе ко всемъ Римлянамъ. Онъ увѣщаетъ своихъ подданныхъ оставить церковь неприкосновенною, чтобы не навлечь Божескаго проклятія, не опечалить большей части Римлянъ и не преогорчить его самого. Его Святѣйшество изъявляетъ увѣренность, что сии слова образумятъ тѣхъ, которые уже составили какой либо злонамѣренный планъ. Если же эти слова недостаточны, то Папа объявляетъ свою рѣшимость прибѣгнуть къ верности гражданской гвардіи и ко всемъ средствамъ, назначеннымъ для сохраненія общественаго порядка.

Туринъ, 20 Марта.

О происшествіяхъ въ Миланѣ узнали здѣсь сегодня, но въ Генуѣ они были известны уже вчера. На оба города произведено ими сильное впечатлѣніе.

дѣяны родомъ зъ Хієствъ Нїемецкіехъ, зъ пѣспїеchemъ опушззезззззз то мїаство.

— Рząd tymczasowy zwołалъ Поłączone Stany Хієства Szlezvicko-Holsztynskiego на день 3-їи kwietnia. Radca *Finche* mianowany został tymczasowym Wielkorzadzczą Szlezvigu.

— Onegdaj, d. 25 marca, przybył do Rendsburga Xiążę Szlezvicko-Holsztynsko-Sonderburg-Augustenburgski; i był z radością przyjęty przez mieszkańców. Twierdzą tutęjszą przyprowadzając do stanu obrony. Rząd tymczasowy znalazł niespodzianie w tutęjszej kassie 600,000 talarów.

— W Gazetach Hamburgskich, umieszczone jest list Króla Jego Mości Pruskiego do Xięcia Szlezvicko-Augustenburgskiego, w którym J. Kr. Mość uznaje oba Xięstwa niezawisłe za kraje, połączone nawzajem nierozrwanym związkiem, i oświadcza, iż prawo następstwa trómiu służy w nich tylko linii mezkiej. Król Pruski przyjmuje na siebie obronę rzeczonych Xięstw przeciw wszelkiej napaści.

SAXONIA. *Drezno, 26 marca.*

Xiążę Metternich nocował tu ostatniej nocy; przybył z Czech i dziś udał się przez Magdeburg do Hamburga, zkąd odplynie do Anglii.

D A N I A.

Kopenhaga, 24 marca.

Król przyjmował wczoraj deputacyę Xięstwa Szlezvicko-Holsztynskiego, która onegdaj do Kopenhagi przybyła, i ledwo nie była zmuszoną nie nie sprawiwszy, udać się natychmiast z powrotem, z powodu okazywanych względem niej nieprzyjaznych uczuć Duńczyków. Król udzielił deputacyi odpowiedź na piśmie, w której oświadcza, iż gotów jest nadać Xięstwu Holsztynskiemu, jako samostnej części Niemieckiego Związku, oddzielną ustawę, z obszernem prawem wyborów i oddzielnym zarządem finansów; ale że nie ma ani prawa, ani władzy, ani chęci rozrywać związku, który łączy Danię z Szlezvigiem, i owszem pragnie połączyć je trwałej, za pomocą nowych urzędzeń, opartych na zasadach prawnych. Rząd i wszystkie wydziały przedsiębiorą środki wojenne. Wszyscy wojskowi, znajdujący się na urlopie, powołani są do szeregów; parostatki gotują się do przewożenia wojsk; przy tem nakazane zostało ogłoszenie uzbrojenia kraju.

(P. I.)

S Z W E C Y A.

Piszą ze Sztokholmu, pod d. 14 marca: „Król Oskar I uprzedza sam życzenia obywateli. W tych dniach J. K. M. wezwał do siebie członków Komitetu, wyznaczonego przez Sejm dla ułożenia projektu zmian w systemacie wyborczym i reprezentacyjnym Szweceji, i oświadczył, że chce nadać narodowi wszystkie legalne i pozytywne reformy, i porucza Komitetowi ułożyć projekt: nie zmian, lecz zupełnie nowego prawa o reprezentacyi narodowej. Wola ta Monarchy została przyjęta z zapalem.“

(R. I.)

W Ł O S N Y.

Rzym, 15 marca.

Papież nadał w tych dniach Państwu Kościelnemu Ustawę, pod tytułem: „Prawo zasadnicze świeckiego rządu Państwa Kościelnego“, które składa się z 69 artykułów.

— Z powodu ogłoszenia tej Ustawy, Jego Świątobliwość wydał osobną odezwę do Rzymian, upominając w niej swoich poddanych, ażeby szanowali nieetykalność Kościoła, pod obawą Bożkiego przeklestwa, i nie zasmucali przeciwnym postępowaniem serce większej części Rzymian i samegoż Ojca św. Jego Świątobliwość wynurza nadzieję, iż słowa jego przywiodą do upamiętania tych, którzyby mieli jakie złe zamysły; jeśliż zaś słowa były niedostateczne, Jego Świątobliwość oświadcza stanowczo, iż się odwoła do wierności gwardyi obywatelskiej, i użyje wszelkich środków, przepisanych prawem, dla utrzymania społecznego porządku.

Turyn, 20 marca.

O wypadkach w Medyolanie dowiedziano się tu dzisiaj, ale w Genui były już wiadome wczoraj. W obu miastach wywarły one wpływ potężny. Król Karol Albert

Король Карл-Алберт тотчас же созвалъ совѣтъ министровъ. Послѣ короткаго засѣданія, военный министръ разослалъ нѣсколько курьеровъ, съ приказаніемъ соединить пьемонтскую армію, въ три обсерваціонные лагеря, на границахъ Тессина и По и немедленно сформировать изъ волонтеровъ три баталіона въ Кивасо, Казале и Нови. „Наконецъ, мечъ извлеченъ“, говоритъ газета *Opinione*, сообщая эти извѣстія.

— Въ *Alg. Zeitung* сообщаютъ слѣдующее о событіяхъ въ Миланѣ и въ другихъ мѣстахъ верхней Италіи: 18 Марта, около десяти часовъ утра, на улицахъ города было вывѣшено объявленіе, что по телеграфической депешѣ, отправленной изъ Вьны 15 числа, Е. В. Императоръ рѣшилъ отменить цензуру и созвать чины германскихъ и другихъ владѣній своихъ и Центральнаго Конгрегационнаго Ломбардо-Венеціанскаго королевства. По это объявленіе вызвало только сильнѣйшее волненіе, и повсюду слышались крики: „уже поздно!“ Недовольные тотчасъ взгрохотали баррикады, и начался бой, о которомъ мы уже упоминали. — 20 числа утромъ бой начался также въ Комо; въ девять часовъ слышны были пушечные и ружейные выстрѣлы въ Чіасо. Говорятъ, 400 Пьемонтцевъ перешли Гравеллине, чтобы помочь Ломбардцамъ. — Въ Кивасо толпы народа провозгласили, 19 числа, республику.

По дальнѣйшимъ извѣстіямъ изъ Милана, отъ 23-го Марта, тамъ пять дней сряду не прекращалась борьба, кончившаяся выступленіемъ австрійскихъ войскъ изъ города, въ которомъ образовалось временное правленіе; въ главѣ правленія находились Подеста Казати и графъ Борромео.

— По извѣстіямъ изъ Венеціи, отъ 21-го Марта, городъ былъ спокоенъ; вооруженіе народной гвардіи продолжалось дѣятельно и въ порядкѣ. Послѣ того, однако, по частнымъ шептамъ, узнали, что 22-го числа ходъ дѣлъ принялъ другой оборотъ: по полученіи извѣстія, что въ Миланѣ произошла на улицахъ борьба, на площади св. Марка провозгласили и установили временное правительство. Австрійскія начальства вступили въ переговоры, и имъ было дозволено удалиться со всеми не-италіанскими войсками. Губернаторъ Венеціанской провинціи, графъ Пальфи, узнавъ о движеніи въ городѣ, сдалъ власть свою коменданту города и крѣпости, графу Цики, съ искреннѣйшею просьбою о щаженіи города, примѣчательнаго своими издѣльными монументами. Вице-Король прибылъ съ своимъ семействомъ изъ Брени въ Верону. Тамъ была также учреждена гражданская стража. Иезуиты удалились, предоставивъ домъ свой для помѣщенія войскъ.

(С. П.)

ПОВѢЩІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Въ *Сѣверной Ителъ* напечатано 27 Марта:

„Поздняя разсылка иностранныхъ газетъ, прибывшихъ сегодня, принуждаетъ насъ ограничиться сообщеніемъ кратчайшихъ самыхъ важныхъ извѣстій:

— 1,500 чел. Датской пѣхоты и драгунъ вступили въ предѣлы Шлезвига, и Датскій корабль пришелъ къ острову Альсену, слѣдовательно, военныя дѣйствія открыты. Временное правленіе писало о томъ въ Берлинъ и Ганноверъ.

— Изъ Сѣверной Италіи извѣстія неблагоприятны: война неизбѣжна. Многимъ Австрійскимъ войскамъ велѣно уже идти въ Италію, и нѣкоторые полки отправлены туда по желѣзной дорогѣ. Изъ Милана не ходятъ почты, и извѣстія оттуда весьма неполны. Строгія мѣры предписаны также въ Веронѣ, гдѣ ожидаютъ такой же борьбы, какъ въ Миланѣ.

— 20-го Марта поутру началось сраженіе на улицахъ Пармы, и послѣ перестрѣлки, продолжавшейся нѣсколько часовъ, Австрійскія войска выступили отсюда. Учреждено временное правленіе.

— Герцогъ Моденскій назначилъ регентство, для введенія необходимыхъ реформъ и уложенія, подобнаго Пьемонтскому. Онъ намѣревался уѣхать.

натыхмиаст зwoлалъ Радѣ Министровъ. По короткімъ посѣденіи, Minister войны wysлалъ kilku goñców, z rozkazem zebrania armii Piemontkiej w trzech obserwacyjnych obozach, na granicach od Tessinu i Po, i niezwłocznego utworzenia z ochotników trzech bat'alionów w Chivasso, Casale i Novi. „Nakoniec miecz jest dobytý“, powiada gazeta *Opinione*, udzielająca te wiadomości.

— W *Alg. Zeitung* donoszą co następuje o wypadkach w Medyolanie i w innych miejscach wyższych Włoch: „Dnia 18 marca, około 10 go ziny rano, przybito na ulicach Medyolanu ogłoszenie, iż podług telegraficznej depeszy z Wiednia z d. 15, Cesarz Jeg. Mość postanowił znieść cenzurę i zwołać Stany Niemieckich i innych prowincyi swoich, oraz Centralną Kongregacyą Lombardzko-Weneckiego Królestwa. Ogłoszenie to atoli wywołało tylko tém silnie sze wzburzenie, i wszędzie rozległy się okrzyki: „Już za późno!“ — Niezadowoleni zaczęli zaraz wznieść barrikiady, i rozpoczęła się walka, o której już było doniesioném. — Dnia 20 marca podobna walka zaczęła się w Como, o godzinie 9, słyszane były wystrzały z dział i broni ręcznej w Giaccho. — Mówią, iż 4000 wojsk Piemontskich przeszło granicę pod Gravellino, ku pomocy Lombardczykom w Chiavenna, tłumy ludu ogłosily d. 19 Rzeczpospolitą.

Podług dalszych wiadomości z Medyolanu, z d. 23 marca, walka trwała tam przez dni pięć bez przerwy i zakończyła się ustąpieniem z miasta wojsk Austriackich; poczem utworzył się tam Rząd tymczasowy na którego czele znajdują się: Podesta miasta *Ca. ti* i Hr. Borromeo.

— Podług wiadomości z Wenecyi, z d. 21 marca, miasto było spokojne i uzbrojenie gwardyi narodowej odbywało się czynnie i w porządku. Później wszakże dowiedziano się z listów prywatnych, iż d. 22 rzeczy wzięły inny obrót: po otrzymaniu wiadomości o walce w Medyolanie, ogłoszono na placu św. Marka i ustanowiono Rząd tymczasowy. Władze Austriackie przystąpiły do układów, i dozwolono im opuścić miasto ze wszystkimi wojskami, prócz Włoch. Wielkorządca prowincyi Weneckiej, Hr. Palfy, dowiedziawszy się o poruszeniu w mieście, zdał władzę swoją Komendantowi miasta i twierdzy, Hr. Zehy, z usilną prośbą, aby oszczędzał miasto, tak bogate w sławne pòmniki. Doniesioném już było, że wszystkie wojska i rodziny żołnierzy będą przesłane do Tryestu. — Wice-Król przybył z całą swoją rodziną do Werony, gdzie urządzono także gwardyą obywatelską. Jezuitci oddalili się z miasta; dom ich użyty został na pomieszczenia wojska.

(P. P.)

NAJNOWSZE WIADOMOŚCI.

W *Pszczole Północnej*, z d. 27 marca, czytamy:

„Spóźnione otrzymanie gazet zagranicznych, które dopiero dzisiaj przybyły, zmusza nas ograniczyć się udzieleniem pokrótce najważniejszych wiadomości:

— 1,500 ludzi piechoty Duńskiej i dragonów, wkroczyło, d. 28 marca, w granice Szlezwiku, a okręt Duński przybył do wyspy Alsen; wojenne przeto kroki są już rozpoczęte. Rząd tymczasowy przesłał tę wiadomość do Berlina i do Hannoveru, żądając rychłej pomocy wojennej.

— Z północnych Włoch wiadomości brzmią nieomyślnie: wojna jest nieuchronną. Wiele wojsk Austriackich otrzymało już rozkaz udać się do Włoch, a niektóre poczty wysłane tam zostały koleją żelazną. Z Medyolanu poczta nie przybywa do Wiednia, a wiadomości ztamtąd są nader niedokładne. Surowe środki przedsięwzięte zostały także w Weronie, gdzie się lękają podobnych wypadków jak w Medyolanie.

— Dnia 20 marca z rana, wszczęła się walka na ulicach Parmy; ogień trwał przez godzin kilka; poczem wojska Austriackie ustąpiły z miasta. Rząd tymczasowy został ustanowiony.

— Xiążę Modencki ustanowił Rejencyą, w celu zaprowadzenia niezbednych reform i nadania Ustawy, na wzór Sardyński. On sam ma zamiar wydalic się z kraju.